

AJUNTAMENT DE SANT BOI DE LLOBREGAT

ENQUESTA DE CONDICIONS DE VIDA DE LA POBLACIÓ DE SANT BOI 2019

Doc.1. Síntesi.

Gener 2020

OBSERVATORI DE LA CIUTAT

Ajuntament de Sant Boi de Llobregat
**Unitat d'Assistència a la
Planificació i l'Avaluació**

Plaça de l'Ajuntament, 1
08830 Sant Boi de Llobregat
Tel. 93 635 12 00

planific@santboi.cat
<http://observatori.santboi.cat>

ÍNDEX

1. Relació amb l'activitat	4
Activitat	4
Inactivitat	5
Situació professional	6
Sectors d'activitat	7
Professió	8
2. Llars i famílies	9
Composició de les llars	9
Capacitat econòmica i pobresa material a les llars	10
3. Població dependent	14
Limitacions	14
Necessitat d'ajuda	15
4. Treball no remunerat	16
Feines de la llar	16
Cura d'infants	18
Cura de persones grans, discapacitades o malaltes	19

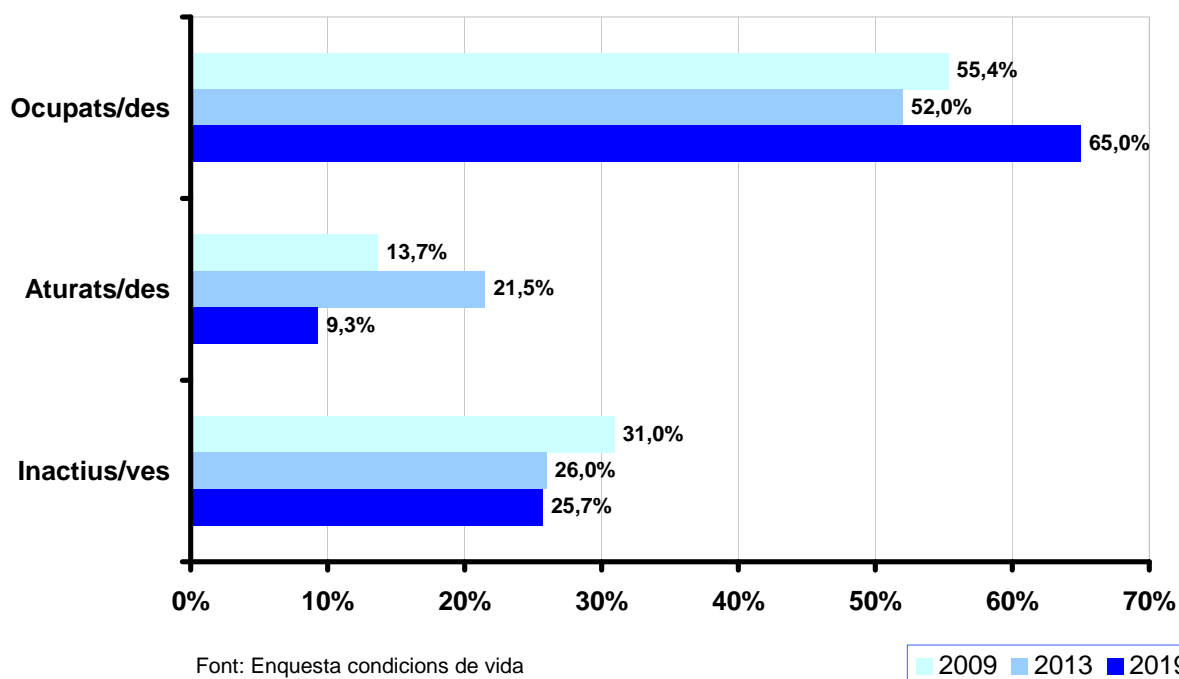
1. Població en relació a l'activitat

Activitat.

Per a parlar d'activitat es tindran en compte aquelles persones en edat laboral, això és, d'entre 16 i 64 anys.

L'any 2019 la població en edat laboral, entre 16 i 64 anys, i laboralment activa és de 40.091 persones, de les quals 35.073 són ocupades i 5.018 són desocupades. D'acord amb aquestes xifres les taxes d'activitat i d'ocupació se situen respectivament en el 74,3% i en el 65% de la població en edat laboral, mentre que l'atur és del 9,3% en relació al total de població en edat laboral, mentre que la taxa d'atur, el nombre de desocupades en relació al nombre d'actives, és del 12,5% de la població activa.

Població d'entre 16 i 64 anys en relació a l'activitat. Sant Boi

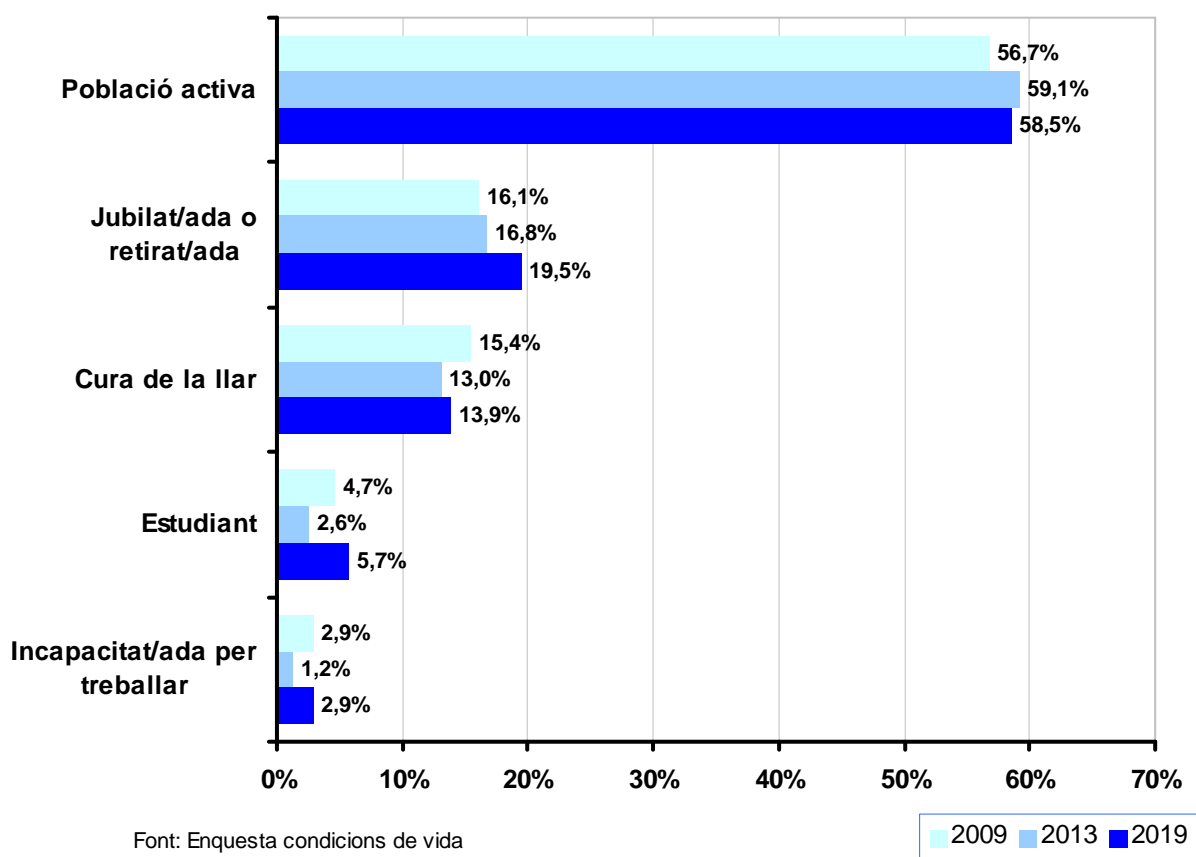

En relació a anys anteriors, el canvi més significatiu ha estat una considerable reducció de l'atur en relació a l'enquesta anterior, de l'any 2013, reducció de l'atur que es tradueix en un increment de l'ocupació: si la taxa d'ocupació fa sis anys era del 52%, l'any 2019 és del 65%, i inversament, el % de població en situació d'atur passa del 21,5% al 9,3% durant aquests anys.

Inactivitat.

Pel que fa a la població econòmicament inactiva s'estima en 29.374 persones, el 42% de la població de 16 anys i més. La població jubilada, retirada o pensionista, 13.638 persones, és el col·lectiu més nombrós i representa el 19,5% de la població de 16 anys i més. S'estima en 9.722 persones la població dedicada exclusivament a les feines de la llar. Aquest col·lectiu, la pràctica totalitat del qual format per dones, representa el 13,9% de la població de 16 i més anys, mentre que la població amb incapacitat permanent per a treballar s'estima en unes 2.000 persones, el 2,9% de la població a partir de 16 anys.

Per sexes, la població inactiva és majoritàriament femenina, amb 17.833 dones i 11.541 homes. El percentatge d'inactiva en relació al total de població de 16 i més anys és del 49,4% i el 34,1% per a les dones i els homes respectivament.

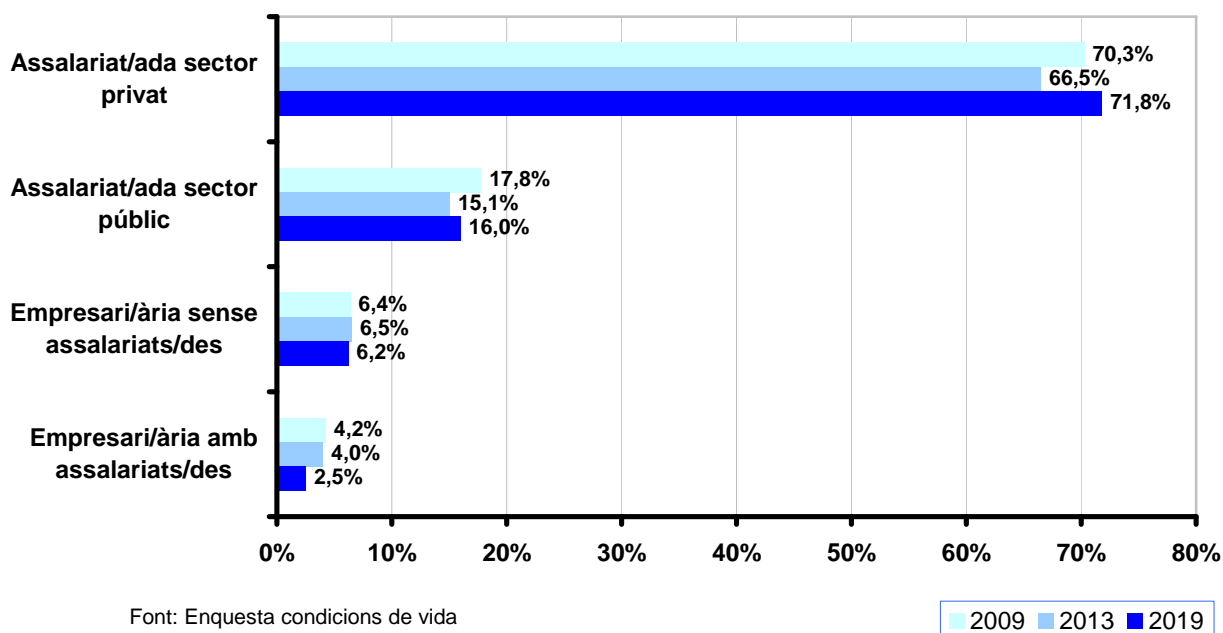
Població a partir de 16 anys en relació a l'activitat. Sant Boi

Situació professional.

A Sant Boi l'any 2019 la població ocupada assalariada és d'unes 30.000 persones, que representen el 87,8% de la població ocupada. El 70% de l'ocupada és assalariada fixa i el 17,4% és eventual o amb contracte a termini. S'estima que el nombre d'empresaris/àries o autònoms/es és d'unes 3.000 persones, el 8,7% de la població ocupada. La majoria d'empresaris/àries correspon a treballadors/es autònoms/es que no ocupen personal, el 6,2% de la població ocupada, mentre que els empresaris/àries que ocupen personal representen el 2,5% del total d'ocupats i ocupades.

Com passava en anys anteriors, es detecta un major nombre d'homes empresaris o autònoms que de dones en la mateixa situació; trobem un 8,3% d'autònoms per un 4,2% d'autònomes, i quant a empresaris i empresàries amb assalariats/des, la situació és similar, amb més del doble d'homes empresaris que de dones empresàries. Per altra banda, el 80,6% de les dones que treballen són assalariades, mentre que aquesta proporció entre els homes és del 75,1%; cal destacar que el sector públic és més feminitzat que el privat, ja que mentre el percentatge de dones ocupades pel sector públic és del 18,5%, entre els homes és del 13,6%.

Població ocupada segons situació professional. Sant Boi

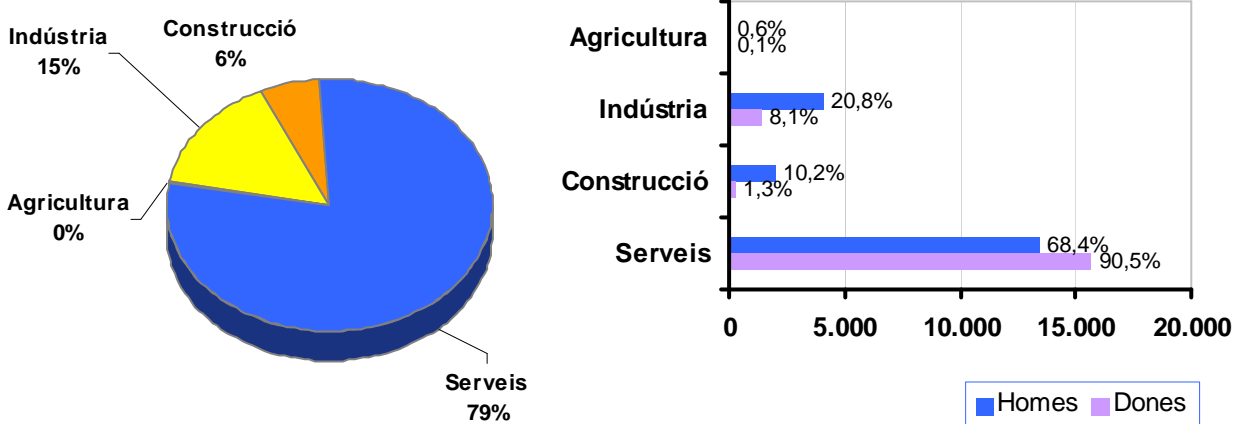

Sectors d'activitat.

L'any 2019 el sector dels serveis dona feina a gairebé 30.000 persones, el 79% de la població ocupada. La indústria ocupa la segona posició, amb 5.492 persones, el 15%. El 6% dels ocupats/des, 2.226 persones, treballen al sector de la construcció.

Pel que fa als sectors productius segons la població ocupada per sexe, la terciarització de l'ocupació és molt més evident entre les dones que entre els homes: el percentatge de dones ocupades al sector serveis és del 90,5%, en tant que als homes és del 68,4%. Situació inversa es dona a la indústria i la construcció: el 20,8% dels homes són ocupats a la indústria, per tan sols un 8,1% de dones; a la construcció la diferència és molt més gran, i la gran majoria de persones ocupades a aquest sector són homes, per tan sols un 1,3% de dones ocupades a aquest sector, per un 10,2% dels homes.

Població ocupada segons sectors d'activitat. Sant Boi 2019

Font: Idescat, afiliacions a la Seg. Social per residència padronal de l'afiliat/ada

Professió.

El principal grup professional quant al nombre d'ocupats/des, amb gairebé 8.000 persones, és el dels treballadors/es de l'hostaleria, els serveis personals i el comerç, que suposa el 22,5% de l'ocupació total. Inclou aquelles persones que treballen a serveis de restauració, dependents/es de comerç i d'establiments de serveis personals. També inclou treballadors/es de la sanitat i d'altres serveis que s'ocupen de la salut de les persones, que és un sector que a Sant Boi té molta importància.

Les persones classificades com a treballadors i treballadores d'ocupacions elementals corresponen a aquelles que s'ocupen a llocs de treball que no requereixen titulació o formació específica prèvia, com ara empleats/des domèstics/ques, personal de neteja, ajudants de preparació d'aliments o recollidors/es de residus urbans, venedors/es de carrer o altres ocupacions elementals dels serveis. Representen un 14,7% de la població ocupada.

Un altre grup que ocupa una part important dels ocupats/es és el de tècnics/ques i professionals científics i intel·lectuals, que inclou principalment professionals de la salut amb titulació superior (metges/ses, personal d'infermeria, etc.) i de l'educació (mestres i altres professionals de l'ensenyament). En total són unes 5.000 persones.

Els treballadors i treballadores manuals qualificats/des, principalment a la indústria i la construcció, representen el 8% del total. Després trobem els tècnics/ques i professionals de suport, professionals que treballen en diferents àmbits com ara les ciències i les enginyeries, les comunicacions i les TIC, supervisen processos de la indústria o la construcció, o donen suport a activitats financeres, jurídiques o immobiliàries, així com els i les representants i agents comercials d'àmbits diversos.

Pel que fa a la distribució segons el sexe, els homes són especialment predominants al grup *treballadors qualificats de les indústries manufactureres, la construcció i la mineria*, on hi ha una proporció de 9 homes per cada dona, i a la d'*operadors d'instal·lacions i maquinària, muntadors i xofers/conductors*, a on hi predominen els homes en una proporció de 4 homes per cada dona.

Els grups professionals més feminitzats corresponen al de *empleats/des administratius/ves*, amb 1,35 dones per cada home, i entre els *treballadors/es de serveis de restauració, personals, protecció i venedors/es de comerços*, 1,25 dones per cada home.

Població ocupada segons professió (CCO-2011). Sant Boi

Font: Enquesta condicions de vida

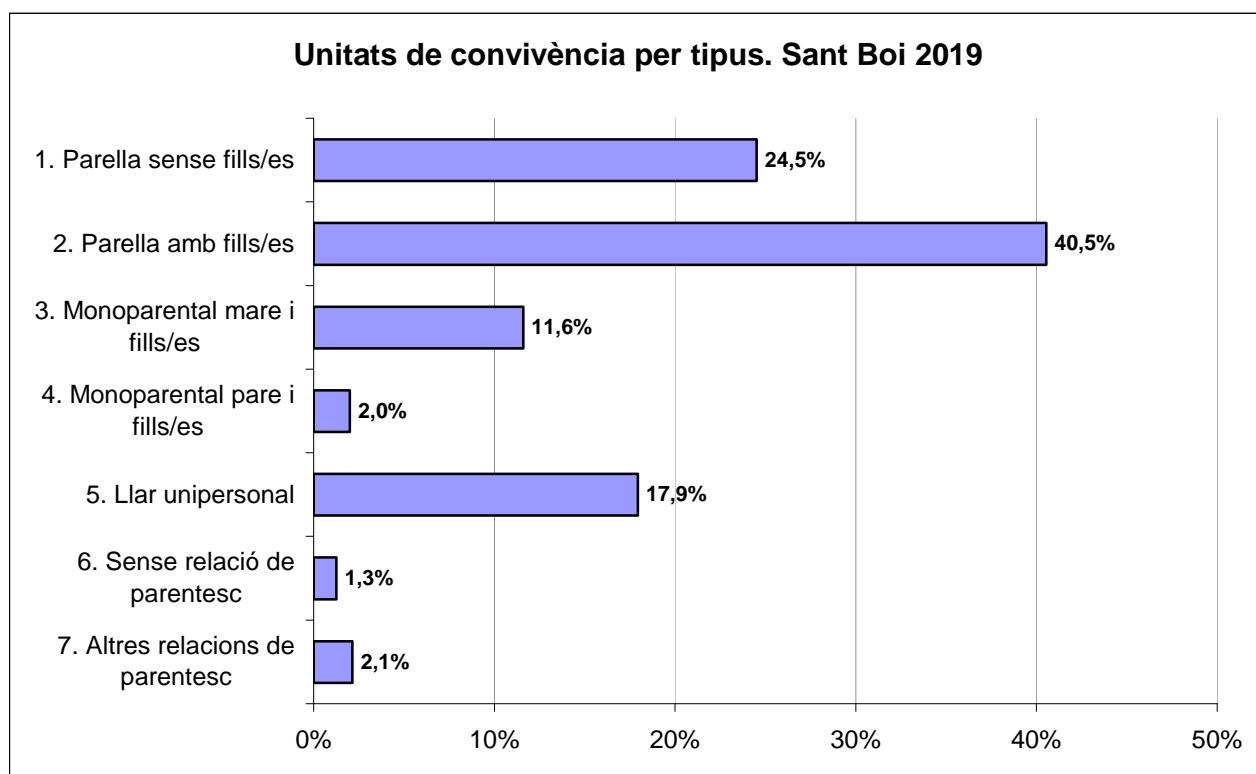

2. Llars i famílies

Composició de les llars

Els 83.605 habitants residents a Sant Boi viuen en 30.959 llars, que es componen de la següent manera: el 18% són llars unipersonals, el 40,5% correspon a matrimonis o parelles amb fills i filles, el 24,5% a parelles o matrimonis sense fills/es, el 13,6% a famílies monoparentals, i el 3,4% a llars sense nucli principal, amb més d'una persona, o sense relació de parentesc entre elles.

De les llars monoparentals, la immensa majoria corresponen a situacions on és la mare qui viu sola amb els fills i filles: el 13,6% de les llars són monoparentals, però l'11,6% correspon a aquesta situació i tan sols el 2% correspon a situacions on és el pare qui viu sol amb els fills i les filles.

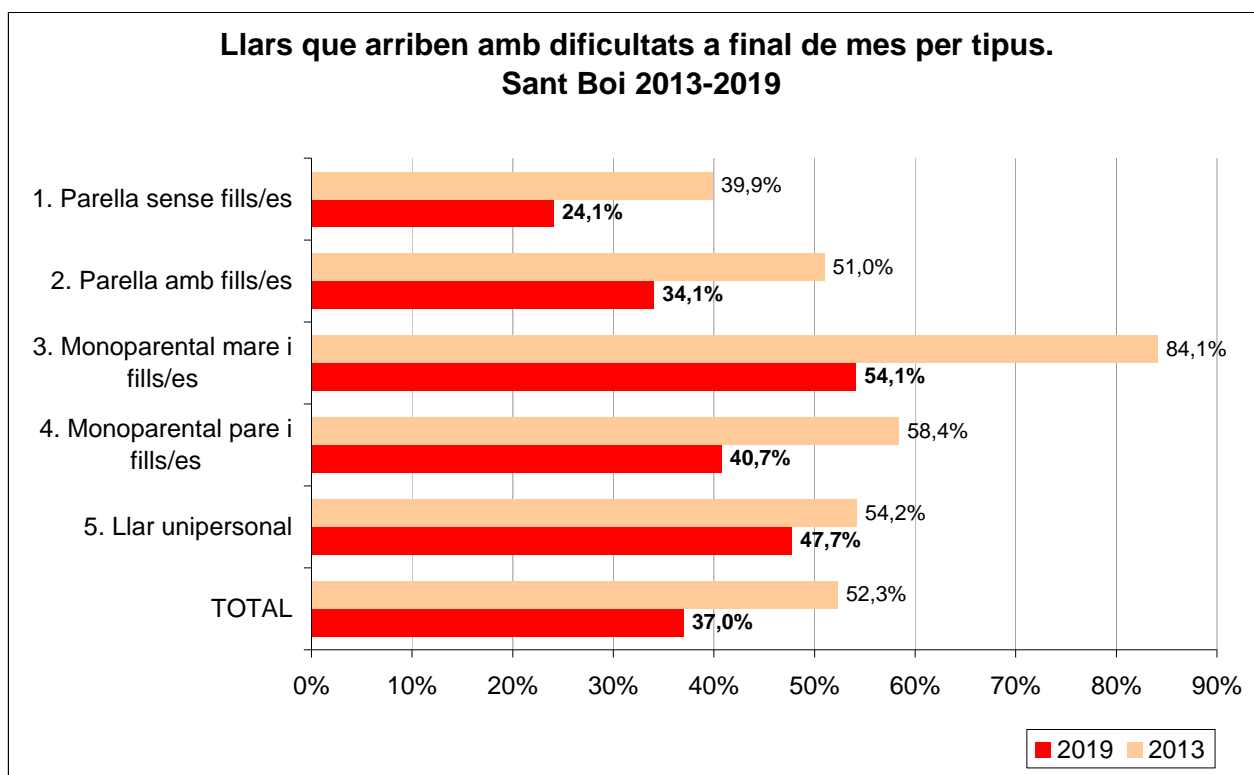

Capacitat econòmica i pobresa material a les llars.

El 37% de les llars entrevistades van manifestar que arriben a final de mes amb dificultats (22,2%) o amb moltes dificultats (14,8%). A l'altre extrem, trobem un 20% de llars que van dir arribar a final de mes amb facilitat o molta. Al mig, hi trobem un 42,8% que va dir arribar a final de mes amb suficiència, ni amb dificultat ni amb facilitat.

Si analitzem aquestes dades a un major nivell de detall, podem constatar que les llars monoparentals femenines compostes per la mare i els fills i les filles són les que majors dificultats tenen per arribar a final de mes: un 54,1% de les llars d'aquest tipus així ho va manifestar. Per sobre de la mitjana (37%) trobem les altres llars monoparentals, en aquest cas les integrades pel pare i els fills i filles, amb un 40,7% que diu arribar a final de mes amb dificultat o molta dificultat, i encara més per sobre, les llars unipersonals, on el 47,7% es van manifestar en el mateix sentit.

El més destacat d'aquestes xifres és la important millora de la situació econòmica de les famílies en general, ja que si l'any 2013 un 52,3% de les llars van dir que arribaven a finals de mes amb dificultats, aquest percentatge s'ha reduït de manera molt important, fins el 37%. Aquesta millora de la situació es detecta a tots els tipus de llar familiar, encara que en el cas de les persones que viuen soles la reducció ha estat més aviat modesta en comparació a la resta.

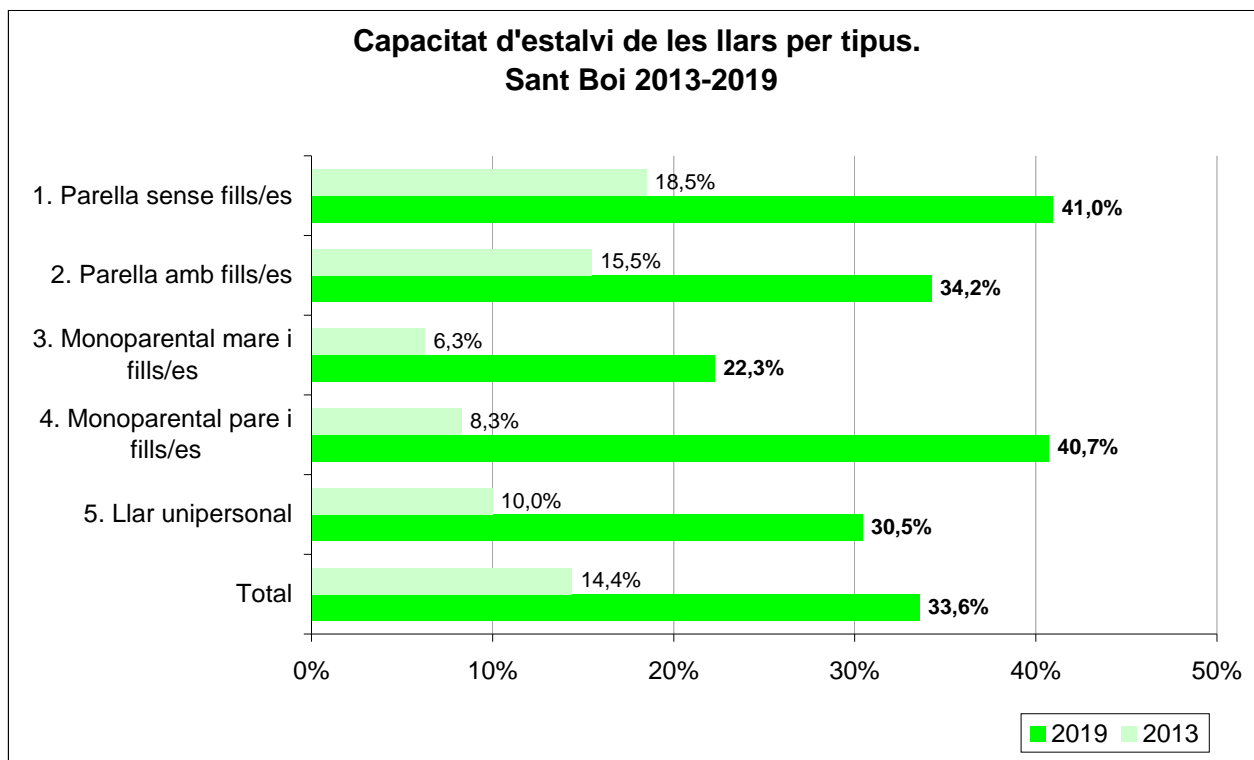
Pel que fa a l'evolució del nivell de vida a les llars, el 23% va manifestar haver empitjorat durant el darrer any, mentre que un 14,3% van dir que havia millorat. Al mig, hi trobem un 62,3% de llars que diuen que el seu nivell de vida és igual al d'un any abans. Aquests indicadors també experimenten una millora substancial en relació a l'anterior Enquesta de Condicions de Vida, de l'any 2013, quan dues de cada tres llars van dir que havien empitjorat durant el darrer any, mentre que tan sols un 2,6% va dir que havia millorat.

De cara al futur immediat, l'ambient també és més optimista que fa sis anys, quan un 55% de les famílies pensava que el seu nivell de vida empitjoraria durant l'any següent, percentatge que en l'actualitat és del 9,5%. En canvi, un 27% pensa que millorarà, i un 63,1% que seguirà igual.

Independentment de la situació concreta de cada llar, tot i que no s'arriba als nivells de l'any 2013, quan a tres de cada quatre llars pensaven que el nivell de vida de la població en general empitjoraria durant l'any següent, hi ha una part important, el 28,4%, que pensa que el nivell de vida de la societat baixarà durant l'any següent, xifra que supera de molt el 19,9% de llars que opinen que el nivell de vida general millorarà.

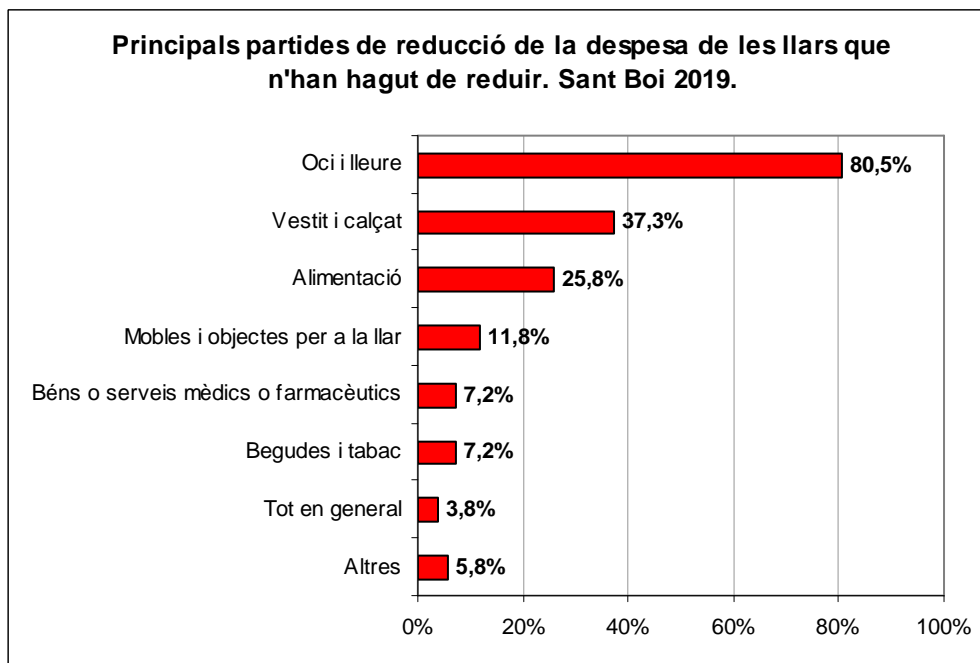
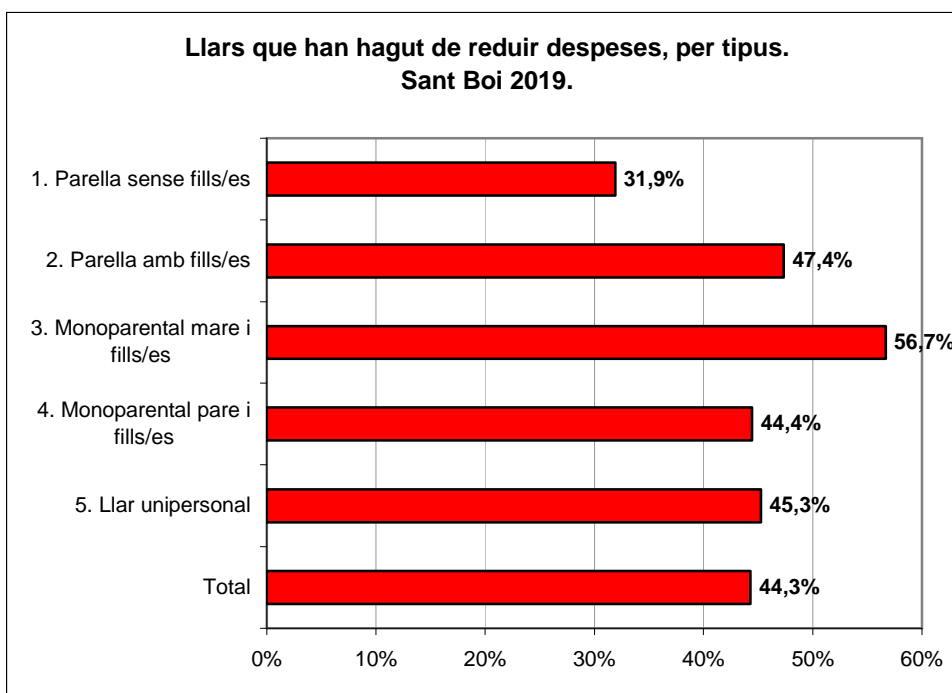
Davant aquestes millores del nivell de vida i l'augment de l'optimisme, el percentatge de famílies que durant l'any anterior a l'enquesta van poder estalviar és sensiblement superior al registrat a l'anterior enquesta, quan tan sols el 14,4% de les llars van poder estalviar durant l'any anterior, xifra que en l'actualitat és del 33,6%. Tal i com passa amb les dificultats per arribar a final de mes, hi ha diferències en funció del tipus d'unitat de convivència: les llars monoparentals són les que menys capacitat d'estalvi tenen, especialment les formades per la mare i els fills i les filles, entre les quals només el 22,3% van poder estalviar, proporció que és del 40,7% en el cas que el progenitor de la llar monoparental sigui el pare. La proporció de llars unipersonals que van poder estalviar també és per sota de la mitjana, concretament del 30%.

Les llars formades per parelles sense fills/es són les que tenen una capacitat d'estalvi superior, del 41%, mentre que les llars formades per la parella i els fills/es van poder estalviar en un 34,2% dels casos.

Malgrat l'increment de la capacitat d'estalvi i la millora del nivell de vida i de la capacitat per a arribar a final de mes sense gaire dificultats, força llars han hagut de reduir despeses durant el darrer any, concretament el 44,3% del total, encara que fa sis anys el percentatge de llars que havien hagut de reduir despeses durant l'any anterior havia arribat a ser del 84,8%.

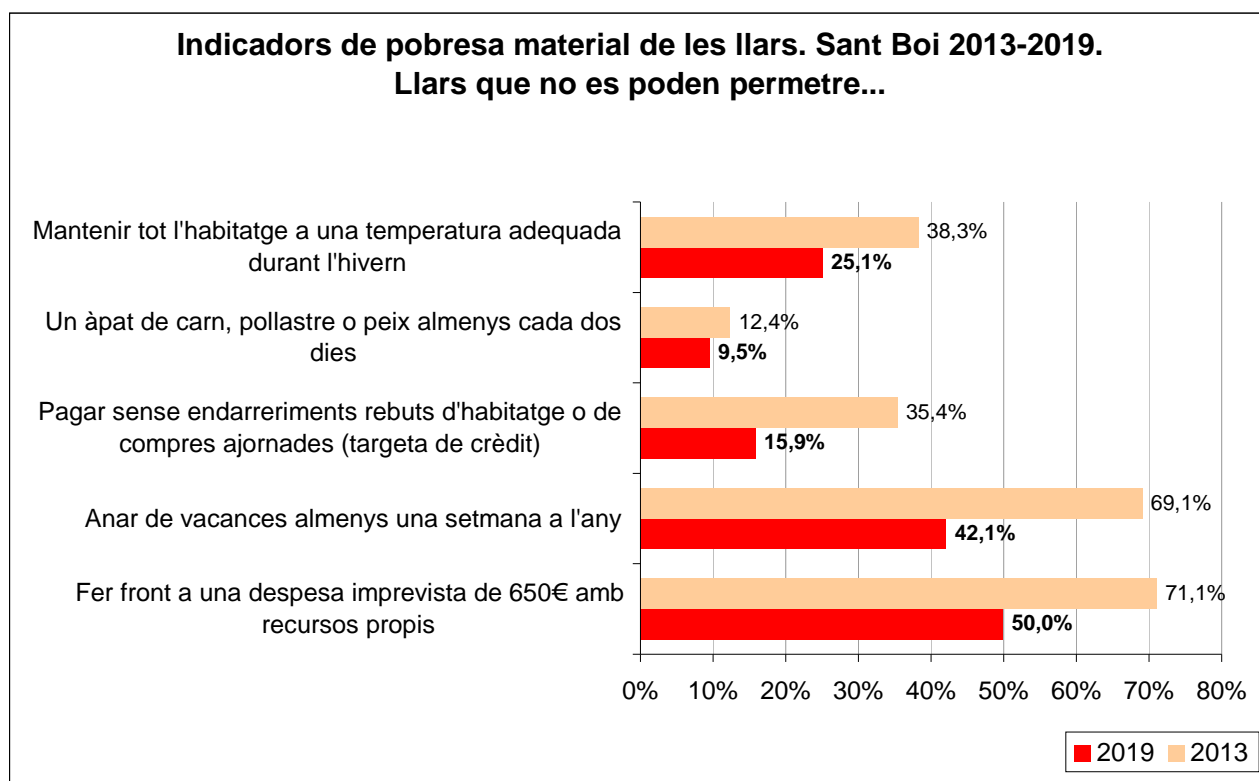
Les principals partides de reducció de la despesa corresponen a oci i lleure al 80% de les llars que han reduït despeses), vestit i calçat (37,3%) i alimentació (25,8%). Recordem que aquests percentatges són referits a les llars que han hagut de reduir despeses i no al total de llars.

Alguns indicadors de pobresa material també reflecteixen que la situació en general ha experimentat una millora considerable quant al que han de patir les famílies santboianes, ja que els indicadors de pobresa material eren molts alts l'any 2013 a causa de la crisi econòmica i la manca d'oportunitats laborals. Els dos ítems de mesura de la pobresa material que presenten pitjors registres són el poder anar de vacances almenys una setmana l'any, cosa que no poden fer al 42,1% de les llars, i el fer front a una despesa imprevista de 650€ sense haver-se d'endeutar, cosa que no poden fer a la meitat de les llars. Malgrat això, l'evolució en relació a sis anys abans és força positiva, quan el 69% de les llars no podia fer vacances i el 71% no podia fer front a una despesa imprevista.

Altres indicadors de pobresa material són el percentatge de famílies que no poden mantenir totes les estances de casa seva a una temperatura adequada l'hivern, situació que va manifestar una quarta part de les famílies (el 2013 era gairebé el 40%). D'altra banda, un 16% va dir que no sempre pot pagar en el termini previst rebuts del lloguer o hipoteca de l'habitatge, de subministraments o de compres ajornades (targetes de crèdit o préstecs al consum).

Per últim, a un 9,5% de les llars van dir patir un dèficit proteínic a la seva alimentació, dèficit que es concreta per no poder permetre's fer un àpat de carn, pollastre o peix almenys cada dos dies. Aquest percentatge no s'ha reduït gaire des del 2013 (12,4%) si el comparem amb la reducció que sí que han experimentat altres indicadors de pobresa material de les llars.

3. Població dependent

Limitacions

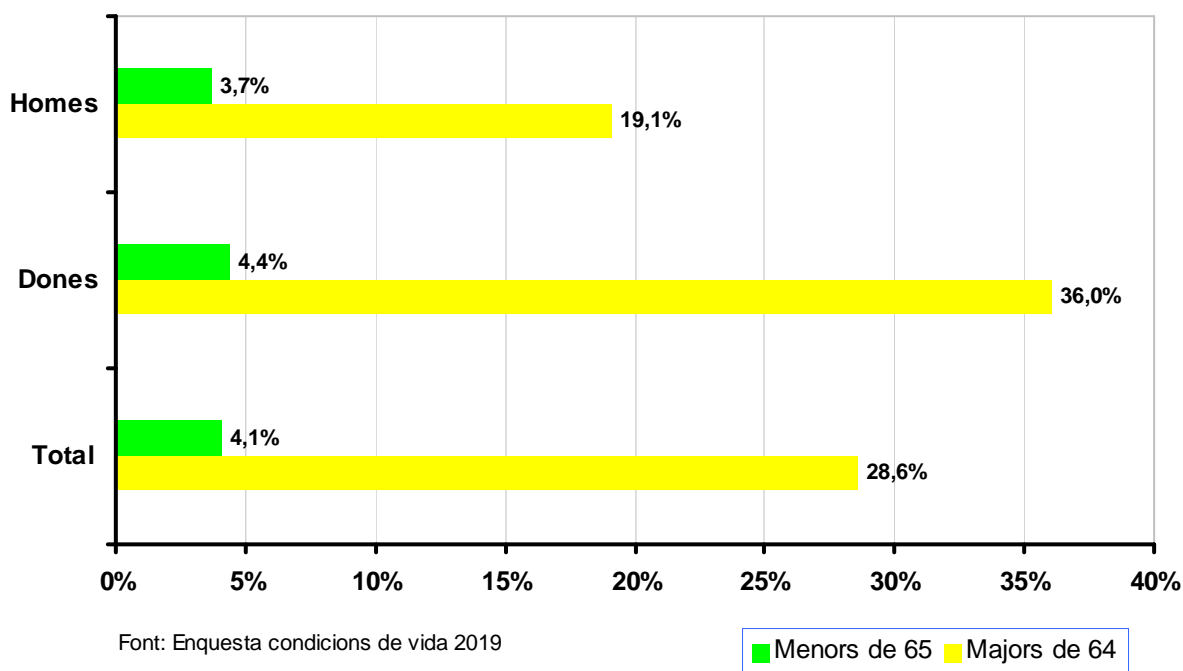
L'enquesta de condicions de vida inclou una pregunta sobre si la persona té alguna limitació per a les activitats que fan habitualment: s'entén per activitats habituals sortir al carrer, pujar/baixar escales, moure's dins de casa, vestir-se i rentar-se i menjar i/o preparar els àpats. S'entén que una persona té limitacions per a les activitats habituals encara que les tingui superades per algun aparell o per l'ajuda de terceres persones.

D'entrada cal dir que, segons l'Enquesta de Condicions de Vida, un 8,7% de la població de 16 i més anys té alguna discapacitat legalment reconeguda. L'enquesta no comptabilitza els i les pensionistes de la Seguretat Social i de les classes passives que tinguin reconegudes determinades pensions d'incapacitat que, sense haver fet la valoració de la discapacitat, es considera que tenen una discapacitat en grau igual o superior al 33 per cent. D'aquesta manera, l'Enquesta estima en unes 6.000 el nombre de persones amb discapacitat legalment reconeguda, malgrat que segons dades del Departament de Treball i Afers Socials superen les 7.700.

L'any 2019 s'estima que un 11,1% de la població santboiana de 16 i més anys presenta alguna limitació per a les activitats habituals a causa d'algun problema de salut. La incidència de les limitacions és més alta per a les dones que per als homes i varia fortament amb l'edat.

Entre la població de 16 a 64 anys el percentatge de limitacions és només del 4,1% mentre que entre la població de 65 anys i més el percentatge que presenta limitacions augmenta fins el 28,6%.

Població amb alguna limitació per a les activitats habituals segons el sexe i el grup d'edat. Sant Boi

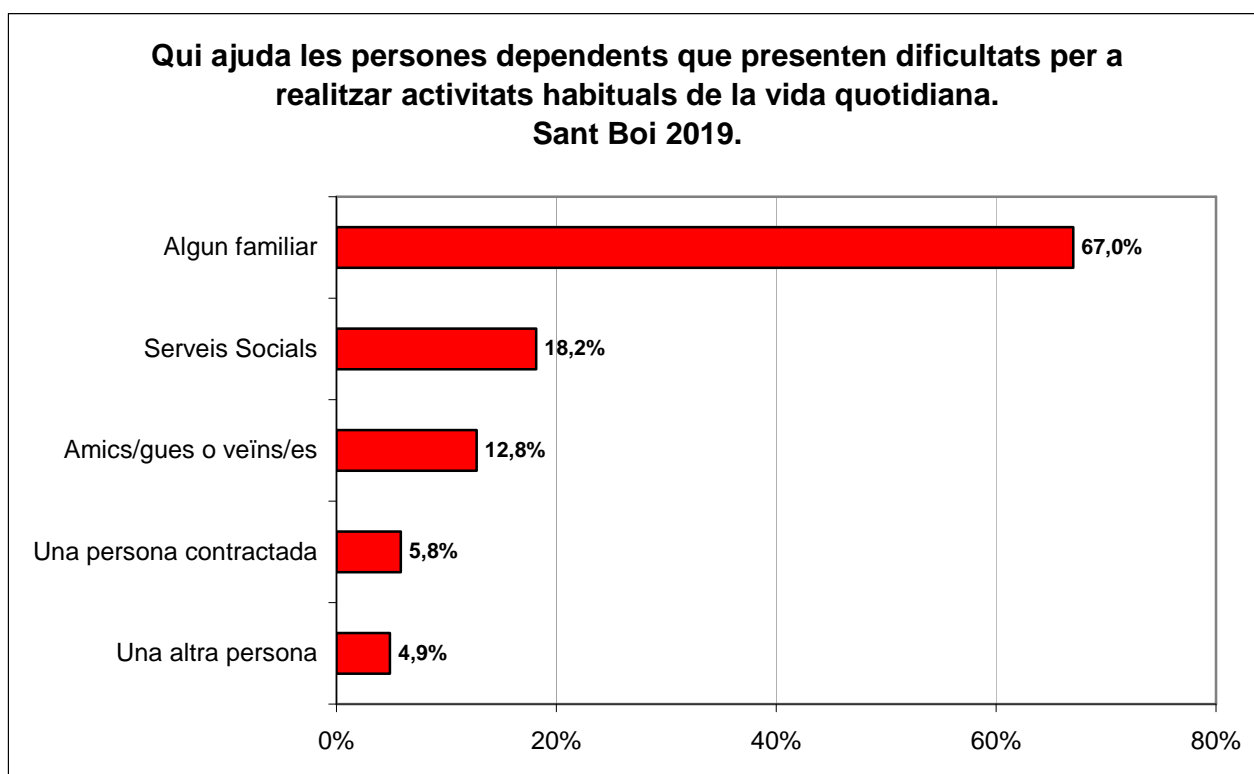
Per sexes, les dones manifesten tenir més limitacions per a les activitats habituals que no pas els homes, situació que és significativament diferent entre els i les majors de 65 anys, però no tant entre menors d'aquesta edat, on el diferencial entre homes i dones és de set dècimes. En la població femenina de 16 a 64 anys el percentatge de dones amb limitacions és del 4,4%, mentre que el percentatge d'homes amb limitacions és del 3,7%. En la població de més edat, a partir de 65 anys, el 36% de les dones tenen limitacions, contra el 19% dels homes.

En relació a les dades de l'any 2013, augmenta de manera important el nombre de persones grans que tenen necessitat d'ajuda per a algunes activitats habituals de la vida quotidiana, mentre que es manté estable el nombre de persones dependents menors de 65 anys.

Necessitat d'ajuda

En la majoria dels casos en què una persona necessita d'ajuda per a realitzar activitats habituals és un altre familiar qui se n'encarrega, situació que es dona en un 67% dels casos; un 12,8% de les persones amb limitacions reben ajut d'amics/gues o veïns/es que tot i que no conviuen amb aquestes persones s'encarreguen d'assistir-les amb certa regularitat. En un 5,8% dels casos és una persona contractada i remunerada qui s'encarrega d'aquestes tasques.

La importància de l'assistència per part dels serveis socials de les administracions públiques queda palesa en què un 18,2% de la població dependent rep ajuda d'alguna persona enviada per aquests serveis.

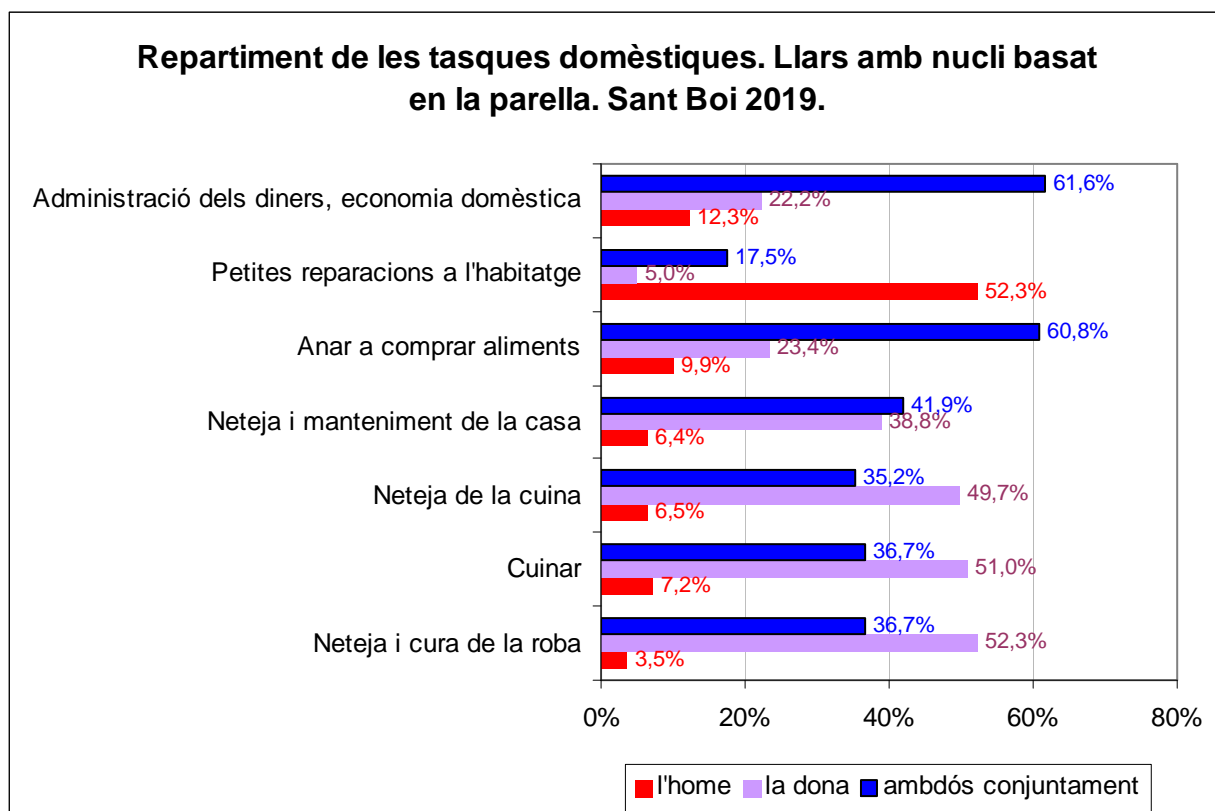

4. Treball no remunerat

Feines de la llar

Donat que s'estima que el 65% de les llars santboianes tenen com a nucli principal la parella, els resultats globals quant al repartiment de les tasques domèstiques es veuen fortament influenciats pel repartiment home-dona d'aquestes tasques. En general i tot i que la quantitat de tasques que es reparteixen de manera igualitària entre els membres de la parella presenta percentatges significatius, el pes de les tasques de la llar continua recaient sobre les dones en una proporció molt alta dels casos.

Les tasques relacionades amb la neteja i cura de la roba, la cuina i el manteniment i neteja de la llar en general són les tasques que presenten una feminització més alta de totes les relacionades amb la llar: quant a la neteja/cura de la roba, en un 52,3% dels casos és la dona qui se n'encarrega principalment; pel que fa a cuinar, aquesta responsabilitat recau sobre la dona en un 51% dels casos, i la neteja de la cuina en un 49,7% dels casos. Una altra feina no remunerada clarament feminitzada és la neteja i manteniment de la llar en general, de la que se n'encarrega principalment la dona en un 38,8% de les llars, encara que en aquest cas el percentatge de llars on la tasca és compartida és del 41,9%.

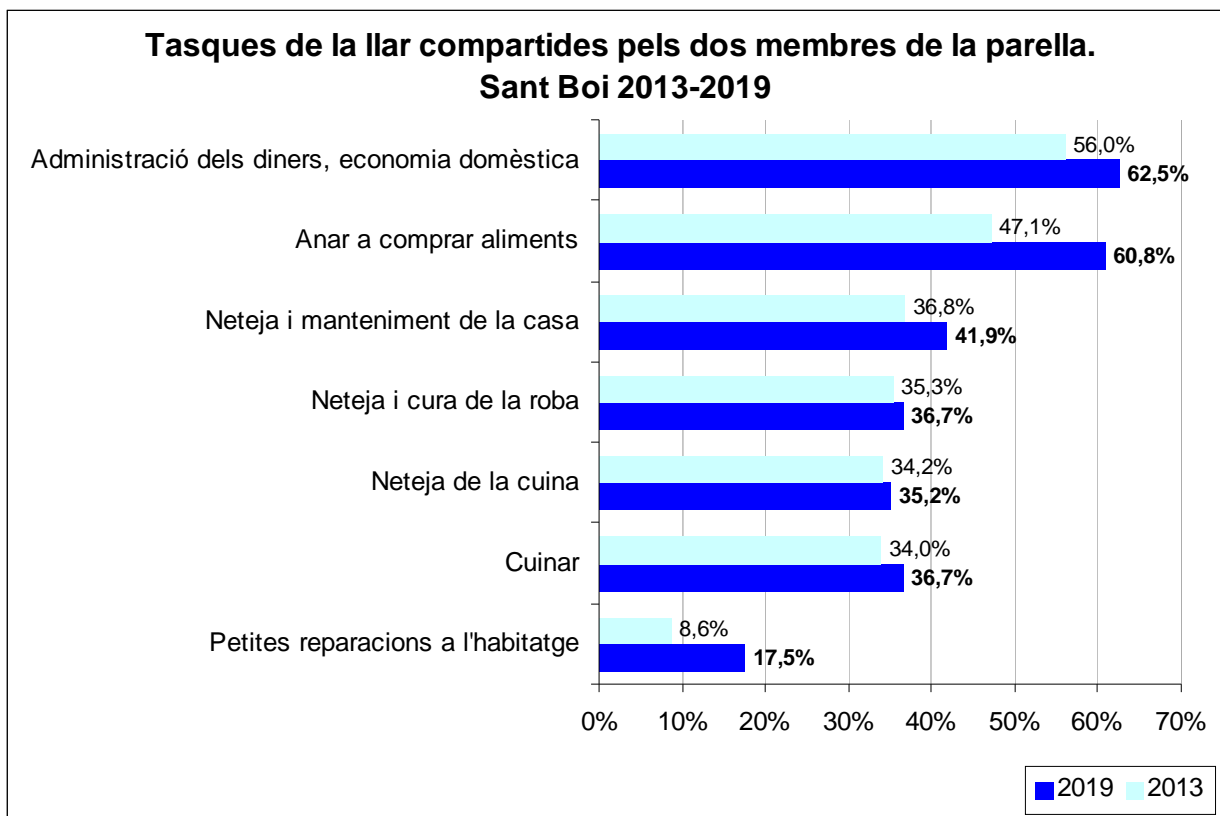
Les dues tasques relacionades amb la llar amb una proporció de llars on la responsabilitat és compartida conjuntament en major proporció són l'administració de l'economia domèstica, compartida conjuntament en un 61,6% de les llars, i la compra d'aliments, que a un 60,8% de les llars també es reparteix conjuntament entre home i dona.

L'únic aspecte relacionat amb el manteniment de la llar del que generalment se n'encarreguen els homes són les petites reparacions a l'habitatge, que en un 52,3% dels casos és responsabilitat principalment de l'home.

Encara que el pes de les tasques domèstiques segueix recaient principalment sobre la dona, en relació a la darrera Enquesta de Condicions de Vida, de l'any 2013, detectem un increment significatiu del nombre de tasques que són compartides.

Les tasques que ja eren majoritàriament compartides (economia domèstica i compres d'aliments) són les que més increment registren quant a compartir-les, arribant a percentatges per sobre del 60% de les llars. Les tasques relacionades amb la neteja i el manteniment de la llar, inclosa la cuina i la roba, presenten lleugers increments del nombre de llars a on la tasca és compartida, però son bastant minses i mostren que les tasques relacionades amb la neteja continuent recaient principalment sobre la dona.

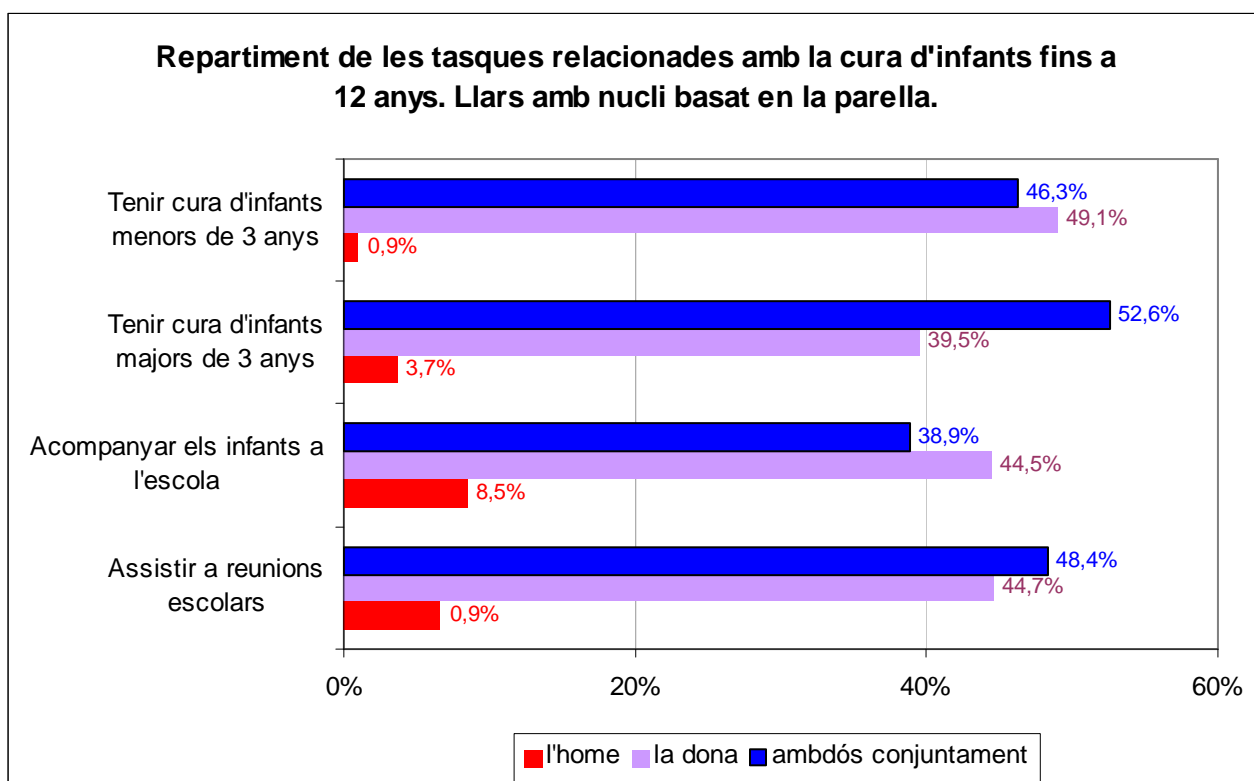
Cura d'infants

Malgrat que els aspectes relacionats amb la cura d'infants que viuen al domicili són repartits conjuntament entre els membres de la parella amb major freqüència que les tasques de la llar, principalment són també les dones les que porten el pes de la cura dels infants, a qualsevol edat, encara que a partir dels 3 anys és més habitual que els dos membres de la parella en tinguin cura conjuntament que no que només en tingui cura la dona.

A un 49,1% de les llars on hi viuen infants menors de 3 anys és la dona qui se n'encarrega principalment de tenir-ne cura, mentre que dels infants majors d'aquesta edat hi ha més llars on l'home i la dona se n'ocupen conjuntament (52,6%), però també és la dona qui en molts casos hi té la principal responsabilitat, situació que es dona a un 39,5% de les llars. En aquest cas i a mida que els nens i nenes creixen la responsabilitat compartida es dona amb major freqüència, ja que a les llars amb menors de 3 anys la responsabilitat és compartida per igual en un 46,3% dels casos i per als majors de 3 anys aquest percentatge és del 52,6%.

Quant a l'acompanyament dels nens i nenes a l'escola, és la dona qui se n'encarrega en la majoria dels casos, a un 44,5% de les llars, mentre que a un 38,9% se n'encarreguen per igual l'home i la dona; quant a l'assistència a reunions a l'escola amb els professors/es, a un 44,7% de les llars hi va generalment la dona, mentre que a un 48,4% de les llars aquesta tasca es reparteix conjuntament.

Els percentatges de dedicació exclusiva per part dels homes quant a la cura d'infants són sempre molt baixos, el valor més alt és el 8,5% de llars de parelles amb fills/es on és l'home qui s'encarrega generalment d'acompanyar els nens i les nenes a l'escola.

Cura de persones grans, discapacitades o malaltes

La cura de les persones grans que viuen al mateix domicili o de persones discapacitades en la mateixa situació també sol recaure en la majoria dels casos en la persona principal femenina de l'habitatge. En el cas que algun membre de la família caigui malalt puntualment la cura d'aquesta persona se sol repartir entre els membres de la parella, però en major mesura sobre la dona.

A les llars on hi viu alguna persona gran que requereixi d'atenció, és la persona principal femenina de la llar qui se n'ocupa en un 35,5% dels casos, per un 25% de llars on és la persona principal masculina qui se'n fa càrrec.

Respecte de les llars on hi viu alguna persona discapacitada, a un 41% l'habitual és que se n'encarregui la dona, mentre que els casos en que se n'encarrega l'home són un 25,6% del total de llars. En aquest cas la situació que es dona és que si és un dels membres de la parella qui pateix una discapacitat, l'altre membre és qui se'n sol ocupar. Donat que com hem vist abans trobem una major proporció de dones amb necessitat d'atenció per discapacitat que d'homes, s'explica perquè en aquest cas trobem tants homes que se'n fan responsables, això mateix passa amb l'atenció a les persones grans dependents.

En el cas que a una llar un dels seus membres caigui malalt, la responsabilitat de tenir-ne cura en general sol recaure sobre la dona, en un 50% dels casos, i és compartida a un 37% de les llars, o alternativament, en el cas que sigui un dels membres de la parella qui caigui malalt.

